

5) підсистеми – планування та організація системи стимулювання збуту продукції підприємства, реалізація процесів системи стимулювання збуту продукції, аналіз функціонування системи та регулювання процесів;

6) структура управління – інтегрована лінійно-функціональна, дивізіональна, матрична чи демократична організаційна структура стимулювання збуту продукції.

Отже, оцінки ефективності маркетингових стратегій стимулювання збуту продукції підприємств є певною системою, що виконує відповідні функції і має розвинені зв'язки з зовнішнім маркетинговим середовищем та особливо із контактними аудиторіями (посередниками, споживачами, постачальниками, іншими партнерами, тощо)[6]. Це відносно стійка сукупність структурних ланок, взаємозалежних і об'єднаних єдиним механізмом, що управляє окремими процесами стимулювання збуту продукції відповідно до досягнення стратегічних цілей конкретного підприємства.

Список літератури

1. Тесленко К. Д. Управління збутом продукції підприємства на зовнішньому ринку із застосуванням інноваційного підходу. *Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут»*. 2018. № 48 (1324). С. 36–41.

2. Терент'єва Н. В. Управління збутовою діяльністю в системі управління підприємством. *Ефективна економіка*. 2016. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4783>

3. Огієнко С. О. Аналіз теоретичних підходів щодо визначення сутності збутової діяльності підприємства. *Інфраструктура ринку*. 2018. Вип. 18. С. 170–177.

4. Глазкова К. О. Проблеми збутової політики сучасних українських підприємств. *Вісник Київського національного університету технологій та дизайну*. 2014. № 3. С. 102–107.

5. Терент'єва Н. В. Аналіз методичних підходів до оцінювання ефективності управління збутовою діяльністю. *Економічний аналіз*. 2018. Т. 28, № 1. С. 318–324.

6. Ковшова І. О., Кравченко А. В. Теоретичні основи оцінки ефективності маркетингової діяльності підприємств. *Бізнес-навігатор*. 2018. № 3–2 (46). С. 7–11.

УДК 621.73.06

Комарницька Д. В., студент

Науковий керівник: Харченко М. В., к.е.н.

Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук, Україна

ЛОГІСТИКА В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ПРОЦЕСАМИ

Логістика міцно увійшла в господарську практику в країнах з розвинутою економікою, як наука управління господарською діяльністю підприємств з

метою оптимізації виробничих процесів та мінімізації витрат пов'язаних з цими процесами.

В умовах ринкових відносин матеріальні ресурси (сировина, матеріали, комплектуючі вироби, запасні частини, напівфабрикати) постійно купуються, а готова продукція реалізується на товарному ринку. У зв'язку з цим актуальною є проблема раціональної, ефективної організації матеріально-технічного постачання підприємств і відповідно корисного для підприємств збуту готової продукції, тобто продуктивної організації руху матеріальних потоків.

З позицій логістики всі ланки, які беруть участь в просуванні матеріального потоку (транспорт, склади вантажовідправників, транспортно-експедиційні компанії, споживачі, засоби зв'язку, кадри) розглядаються як єдина матеріало-провідна система. В цьому разі логістика в якості основного вводить принцип мінімізації витрат і оптимізації процесів до всього ланцюга руху матеріального потоку від пункту відвантаження запасів до споживача готової продукції.

Еволюція розвитку логістики супроводжувалася розвитком концепцій управління товарорухом, вдосконаленням інформаційної, технічної бази, програмного забезпечення, що віднайшло своє відображення в розроблюванні логістичних методів (систем) руху товару.

З технологічної точки зору логістичні системи поділяються на «тягнучі» і «штовхаючі».

Принцип роботи «штовхальної» системи зосереджений на тому, що деталі, сировина, напівфабрикати подаються на кожний наступний етап технологічного ланцюжка з попереднього в суворій відповідності з розробленим заздалегідь графіком. Рішення в даній системі про поставку (поповнення) запасів на складах приймаються централізовано, а стратегія збуту цілеспрямована на формування товарно-матеріальних запасів (в роздрібних, дрібно-великих торгових оптових підприємствах) з випередженням попиту на них.

Принцип роботи «тягнутої» системи спрямовано на випереджальне стимулювання попиту на кінцеву продукцію по відношенню до формування товарно-матеріальних запасів. Запаси (матеріали, сировина, напівфабрикати) подаються з попереднього на наступний технологічний етап у міру необхідності, відсутня заздалегідь розроблений жорсткий графік переходу деталей з етапу на етап. Рішення про поповнення запасів на складах приймається децентралізовано.

До основних логістичних систем, які використовуються у виробничій діяльності належать:

1. МРП (Material Requirements Planning, MRP);
2. МРП-2 (Manufacturing Resources Planning, MRP-2);
3. «Точно в термін» (Just in Time, JIT);
4. «Канбан» (Kanban);
5. ГУРТ (Optimised Production Technology, OPT);
6. ДРП (Distribution Requirements Planning, DRP);
7. ДРП-2 (Distribution Resources Planning, DRP-2);
8. ЛРП (Logistic Requirements Planning, LRP) [2].

Система МРП спрямована на організацію виробництва і матеріально-технічного забезпечення. МРП належить до «штовхаючої» системи. Застосування МРП здійснюється при значних витратах на підготовку вихідних даних і позначає високі вимоги до їх точності і достовірності. Система не враховує інші чинники виробничого процесу.

Система МРП-2 спрямована на організацію виробництва і матеріально-технічного забезпечення. Включає в себе функції як МРП, так і проектування, управління технологічними процесами). Система дозволяє проводити прогноз потреби в сировині та матеріалах, підрозділяючи їх в залежності від розміру і ступеня пріоритетності заявки, розглядати можливі терміни виконання замовлень, рахувати рівень страхових запасів сировини та враховувати витрати на складське зберігання.

Система «Точно в термін» виконує великий обсяг підготовчих робіт, структурних змін, побудови та розвитку довготривалих кооперованих зв'язків. Якщо ця система діє в масштабі всієї фірми і використовується її головними постачальниками, то здійснюється забезпечення ритмічності випуску готової продукції, різко скорочуються товарно-виробничі запаси, що насамперед дає можливість ефективно використовувати частину складських приміщень.

Система «Канбан» заснована на використанні карток «Канбан» - карток замовлення і карток відбору. У кожній картці виробничого замовлення вказується кількість деталей для виготовлення на попередній виробничій ділянці, а в картці відбору – кількість деталей, що потрібно взяти на попередній ділянці обробки.

Система ОПТ розроблена ізраїльськими та американськими фахівцями. Ця система є комп'ютеризований варіант системи «Канбан». Головним завданням є вияв у виробництві «критичних ресурсів» (запаси сировини і матеріалів, обладнання та машини) та оптимізація їх використання виробничою системою.

Система ДРП діє за принципом «штовхаючої» системи управління розподілом продукції та спрямована виконувати такі функції, як:

- на основі прогнозів та даних про фактичне замовлення здійснювати планування виробництва з використанням прогнозів;
- формувати на основі попереднього етапу графіка виробництва кількість сировини, матеріалів, готової продукції на виробничу ланку;
- розраховувати потреби в виробничих потужностях і матеріальних ресурсах;
- здійснювати планування транспортуванням.

Система ДРП-2 є другим покоління системи ДРП, яка дозволяє проводити середньо- і довгострокове прогнозування планів завантаження виробничих потужностей, складів, збуту, транспортування продукції.

Система ЛРП є системою планування і контролю вхідного, внутрішнього і вихідного матеріальних потоків на рівні підприємства. Спрямована на забезпечення інтегрованого підходу управління запасами сфери обігу; прогнозування попиту на готову продукцію підприємства; потребу в транспорті.

Отже, на сучасному етапі розвитку діяльність в області виробничої логістики багатогранна. Виробнича логістика тісно пов'язана з іншими видами логістики, такими як: закупівельна, розподільча, транспортна, складська, інформаційна.

Виробнича логістика - базується на системному методі залучення окремих взаємопов'язаних елементів в єдиний інтегрований процес.

Список літератури

1. Алесинская Т. В. Основы логистики: Общие вопросы логистического управления. Таганрог, 2005. 121 с.
2. Сумець О. М., Сиромятніков П. С. Виробнича логістика: технічні системи і прийоми раціоналізації переміщення матеріальних потоків : навч. посіб. Харків : Пром-Арт, 2018. 100 с.
5. Дегтяренко В. Н. Основы логистики и маркетинга : учеб. пособие. Ростов н/Д. : Ростов. гос. акад. строительства, 1992. 128 с.

УДК 656

Кохно С. А., аспирант

Научный руководитель: Ивуть Р. Б., д.э.н., профессор

*Академия управления при Президенте Республики Беларусь,
г. Минск, Республика Беларусь*

ЭКОНОМИЧЕСКИЙ МЕХАНИЗМ УПРАВЛЕНИЯ ГРУЗОВЫМИ АВИАПЕРЕВОЗКАМИ В РЕСПУБЛИКЕ БЕЛАРУСЬ

Предметом деятельности грузовой авиакомпания является осуществление за плату воздушных перевозок грузов и почты, выполнение авиационных работ, осуществление иных видов деятельности в области авиации.

Основными видами деятельности являются: деятельность воздушного транспорта; деятельность воздушного транспорта, не подчиняющегося расписанию, (в том числе перевозки по воздуху (включая транзитные) промышленных взрывчатых материалов, специальных (опасных, военных) грузов, техническое обслуживание и технический ремонт воздушных (включая транзитные) судов; транспортная обработка грузов; организация перевозок грузов.

Основным видом услуг авиакомпании является перевозка грузов воздушным транспортом, а также оказание услуг по техническому обслуживанию воздушных судов иностранных авиакомпаний.

Авиакомпания как любая коммерческая организация в рамках своей деятельности осуществляет ряд экономических функций, такие как планирование, прогнозирование и ценообразование.

Среди функций управления планирование занимает центральное место, так как призвано регламентировать поведение объекта в процессе реализации поставленных перед ним целей. Функция планирования предусматривает